

HOORPROTOCOL – VAKMANSCHAP BLIJFT LEIDEND

Langzaam maar zeker komt het moment in zicht waarop de software die het hoorprotocol 2.0 ondersteunt, wordt ingevoerd in de dagelijkse praktijk. Na jaren van pilots, ontwikkeling en uitrol kan de software worden ingezet als hulpmiddel bij het bepalen van de zorgzwaarte, de categorie. Wordt daarmee de rol van de audiciens minder belangrijk? Nee, juist niet, zijn of haar vakmanschap blijft cruciaal voor goede hoorzorg.

Sinds 2013 hanteren audiciens het hoorprotocol. Om op een goede manier functiegericht te kunnen voorschrijven werd een objectieve bepaling van de zorgzwaarte een vereiste. Dat leidde tot het eerste hoorprotocol. In 2015 werden al de eerste stappen gezet op weg naar een versie 2.0. Die moest niet alleen bestaan uit een aangepaste vragenlijst, maar ook een geautomatiseerd systeem kennen, waarmee de toestelcategorie kon worden bepaald op basis van de antwoorden op de vragenlijst en de door de audicien gemeten waarden van het hoorverlies. Daarnaast bestond de wens om op geaggregeerd niveau informatie over voorgeschreven categorieën te verzamelen en wellicht in de verdere toekomst nog te automatiseren.

Op 1 juli 2019 is de Stichting Protocol Hoorhulpmiddelen opgericht, SPHMH. Deze stichting wordt bestuurd door een directeur-bestuurder en hij wordt gecontroleerd door de Raad van Toezicht die uit drie toezichthouders bestaat, afkomstig uit het veld van audiciens, verzekeraars en zorgvragers, de drie partijen die direct belang hebben bij dit protocol. De Kwaliteitsraad bestaat uit deskundigen uit de diverse geledingen die adviseren over het protocol, de uitrol, de plannen en de verwachtingen.

Over de discussies die rond de automatisering, de vragenlijsten, de pilots hebben gespeeld, zullen we het hier niet hebben. Wel over de vraag of de audicien niet slechts een 'invuller' wordt en op termijn kan worden weg-geautomatiseerd. Dat kan en mag volgens de NVAB nooit het geval zijn. De audicien is de vakman of -vrouw die metingen uitvoert

en interpreteert, maar die ook in gesprek met de cliënt en aan de hand van de vragenlijst achterhaalt wat de wensen en behoeftes van die cliënt zijn. De software geeft een suggestie, maar het oordeel van de audicien hoort uiteindelijk doorslaggevend te zijn. Hij interpreteert de metingen ook zelf. En hij ziet de slechthorende voor zich met zijn vragen, zijn wensen en kent de situatie waarin de cliënt zich bevindt. Het is niet voor niets dat een audicien een categorie naar boven of beneden kan afwijken bij de keuze voor een passend toestel. Vanzelfsprekend moet hij zich daarbij steeds kunnen verantwoorden over de keuzes, naar de verzekeraar, maar in de eerste plaats naar de klant.

Vakmanschap is de basis, het hoorprotocol een instrument in de gereedschapskist.

Vakmanschap is de basis, het hoorprotocol een instrument in de gereedschapskist. AuDidakt organiseert de komende maanden e-learnings voor audiciens hoe dit gereedschap goed gebruikt kan worden. Het vakmanschap van de audicien moet volgens de NVAB altijd leidend blijven om slechthorenden te voorzien van kwalitatief goede hoorzorg.

Meindert Stolk

